

POCSUVALSZKI ALÍZ

Beteljesül*Nagyapámnak*

*Te, aki szívbeteg fáradtan állsz közénk,
Az eget kémleled,
A Jóisten hátha küld neked
Nyugdíj mellé egy kis biztatást.*

*Te, aki legszebb kerek e faluban,
Mára rég halott nagymamák
Elveszett lánykori illatát
Hozod a hernyórágta almafák közül.*

*Te, aki jószolsz égikék szeműn,
Azt mondtad két pontos idő között,
Nem élnéd túl, ha elköltözök.
Akkor inkább maradj a műtőasztalon.*

*Te, te virágboltok bevétele lettél,
Koszorúk címzettje szép neved,
Én a fájó szívvel, s örökre veled;
De hittél vallom feltámadásodat.*

Vesd össze

*Először az ágyat,
Aztán a lehetőségeinkhez
Mért közös jövőt
A megteendő úttal.
Lábunk ne nézd,
Számolj légvonalban.
De ha azt vesszük,
Még hányan állnak
Körülöttünk sorban,
Szelet is aligha,
Szerencsét, napot
A jobbik fajtából
Már biztos nem kapunk.
Majd inkább csinálunk
Lepedőből szárnyat,
És végül
Itthon maradunk.*

Csalárdalapítás

Valakinek én is kurvaanya leszek.
 Most még szépeket gondolok,
 De kifordíthatsz önmagamból.
 Akkor is kabátod leszek,
 Mondanám, ha lenne most kinek,
 De simán fordított rajtam a kocka,
 Páratlan egy állat – ez az áldásos állapot,
 Mára inkább terhes
 Az angyali lét
 – eleme extratartós és újratölthető –
 Hát inkább csináljunk angyalkát,
 Akasszunk is párat,
 A karácsonyfán jól mutat.
 Készen megvásárolható,
 Csak ki kell még festeni.
 De kicsoda az angyalka anyja?
 Ki a kurvaanya?
 Ki a kurva anyja?

A vértelen hónapok után fordítsunk egyet,
 Nehogy odaégjen kicsi sorsunk!
 Kell a feloldás,
 Csak kicsit torz szó itt az oldás
 És kötés
 Seb nem marad – szárazon –
 Bebetonozni mégse kéne.
 Elásni? Talán.
 Inkább felejthető legyen,
 Csak állapot, múló rosszullétező.
 A hányás szimulálható.

Hajnal János (1913), tus